

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobce **J. A.**, bytem x, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému **Městskému úřadu Poděbrady**, se sídlem Jiřího náměstí 20/I, 290 31 Poděbrady, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 45 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl ve věci jím vedené pod sp. zn. 0031517/DZD/2014/SMi.**
- II. Žalobci se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou dodanou dne 11. 11. 2015 do datové schránky soudu domáhá podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ochrany proti nečinnosti žalovaného, který v návaznosti na odpor žalobce podaný prostřednictvím jeho zmocněnkyně K. Z., nar. 14. 11. 1996, proti příkazu vydanému žalovaným dne 14. 10. 2014 pod sp. zn. 0031517/DZD/2014/SMi a č. j. 0040846/DZD/2014/SMi (dále jen „příkaz“) v řízení nevydal ani po 60 dnech meritorní rozhodnutí. Příkazem byl žalobce shledán vinným přestupkem podle ustanovení § 125c odst. 4 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o

provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 64/2014 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) spočívajícím v tom, že dne 6. 8. 2014 v 15:26 hodin řídil osobní vozidlo na území obce Poděbrady po dálnici D 11 rychlostí 158,11 km/h, ačkoliv nejvyšší dovolená rychlost na dálnici mimo obec činila 130 km/h, a za to mu byla uložena pokuta ve výši 2.000,- Kč.

Žalobce uvedl, že dne 29. 10. 2014 podal prostřednictvím své tehdejšího zmocněnkyně proti příkazu odpor, žalovaný však toto podání označil za nicotné z důvodu, že zmocněnkyně vzhledem ke svému věku není k tomuto úkonu oprávněna, a to i přes to, že žalobce prohlásil, že si přeje být touto osobou zastupován a z právní opatrnosti požádal o uznání úkonu učiněného jinou osobou než zástupcem za úkon zástupce ve smyslu § 34 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Žalobce však má za to, že správní řád nepožaduje, aby zmocněnec byl zletilý, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 308/2013 Sb. (dále jen „přestupkový zákon“) dokonce umožňuje mladistvým se stát účastníky řízení. Z nálezu Ústavního soudu ze dne 2. 4. 2009, sp. zn. II. ÚS 1945/08, navíc plyne, že nezletilý může být i účastníkem řízení o ústavní stížnosti a byť je mu ustanovován opatrovník, úkony učiněné nezletilým zpochybňovány nejsou. Pokud je mladistvý natolik způsobilý k právním jednáním, aby mohl řídit motocykl a jako účastník silničního provozu musel znát veškeré z toho plynoucí povinnosti, není podle žalobce důvod, aby nemohl zastupovat jinou osobu v řízení o spáchání přestupku. Tento právní názor zastává i rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 9. 2015, č. j. 29 A 54/2015-35. Z pohledu rozumové a volní vyspělosti ve smyslu ustanovení § 31 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“) žalobce nevidí praktický rozdíl mezi osobou, která dovrší osmnáctý rok za 17 dnů, a osobou osmnáctiletou. Navíc se zastupováním v přestupkovém řízení vyslovil souhlas i její zákonný zástupce.

I kdyby zastoupení nezletilou osobou bylo nepřípustné, měl žalovaný žalobce o tom vyrozumět a vyzvat jej k nápravě nebo měl alternativně nezletilé ustanovit opatrovníka. Jedná se o řádné podání označené jako odpor, uvádějící spisovou značku a identifikující žalobce. Pokud žalovaný neakceptoval zmocnění, jedinou chybějící náležitostí podání byl podpis a k jeho doplnění měl žalovaný žalobce vyzvat.

Žalobce také zmínil, že jeho žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 25. 3. 2015 nadřízený správní orgán nevyhověl. Konečně k otázce nákladů řízení vytknul zdejšímu soudu, že nesouhlasí s jeho praxí jejich nepřiznávání odůvodněného tím, že každé procesní pochybení správního orgánu soud vnímá jako sofistikovanou procesní obstrukci. Pokud by soud vnímal nezletilou jako osobu schopnou sofistikované procesní obstrukce, byla by tím jen umocněna zjevná nezákonnost postupu žalovaného. Podotýká, že žalobce nemohl nijak ovlivnit to, zda žalovaný bude obstruovat a ignorovat podání odporu. Konečně podotýká, že tato věc se odlišuje od předchozích případů a bylo zásahem do žalobcova ústavně zaručeného práva na obhajobu, pokud by soud postupoval shodně ve skutkově odlišných věcech.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné a také proto, že žalovaný není pasivně legitimován. Konstatoval, že ve věci vydal příkaz již dne 14. 10. 2014 a ten nabyl právní moci, tudíž nemůže být nečinný. Proto by mohla být žaloba nanejvýš podána proti Krajskému úřadu Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“), který nevyhověl žádosti žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti sdělením ze dne 27. 5. 2015, s nímž se žalovaný

plně ztotožňuje. Žalobce měl učinit podání směřující k obnově řízení nebo k přezkumnému řízení, popř. po vyčerpání dostupných opravných prostředků podat žalobu na nesprávný úřední postup. K podání K. Z. uvedl, že plná moc, která byla jeho součástí, byla neplatná, protože neobsahovala podpis. Podání vyhodnotil jako nicotné, protože nezletilá zmocněnkyně byla osobou zjevně neoprávněnou pro nedostatek plné procesní způsobilosti, plná moc v důsledku chybějícího podpisu neobsahuje projev vůle a nebyla tedy ani udělena a zejména proto, že odpor podepsala zmocněnkyně svým jménem a nikoliv za zmocnitele.

Soud také vyzval účastníky řízení, aby se vyjádřili, zda ve věci požadují nařídít jednání. Žalovaný s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasil, žalobce se v poskytnuté lhůtě nevyjádřil. Soud proto o žalobě rozhodoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.

Obsah správního spisu koresponduje tvrzením obou stran. Na základě oznámení policejního orgánu ze dne 10. 8. 2014 o spáchání shora popsaného přestupku, které měl žalobce odmítnout podepsat a podle něž měl překročit maximální povolenou rychlost na dálnici nejméně o 28 km/h, jež bylo dále doplněno i o odpovídající videozáznam s údaji o radarovém měření, žalovaný vydal shora popsaný příkaz sp. zn. 0031517/DZD/2014/SMi, který podle připojené doručky žalobce převzal osobně dne 18. 10. 2014. Dne 29. 10. 2014 bylo předáno k poštovní přepravě žalovanému (a následujícího dne doručeno) podání nadepsané jako odpor a označené sp. zn. 0031517/DZD/2014/SMi s následujícím textem: „*Jakožto zmocněnec pana J. A., nar. x, bytem x, podávám ve věci výše uvedené spisové značky odpor. Přílohou dopisu je plná moc, jejíž podepsaný originál doložím při ústním jednání.*“, které bylo podepsáno K. Z. a jehož přílohou byl žalobcem nepodepsaný formulář plné moci k zastupování ve věci podezření ze spáchání přestupku sp. zn. 0031517/DZD/2014/SMi.

Na to žalovaný zareagoval sdělením ze dne 31. 10. 2014, doručeným žalobci dne 4. 11. 2014, že žalovaný považuje odpor za nicotný, protože byl podán osobou, která k tomuto úkonu není ze zákona oprávněna, protože podle § 30 občanského zákoníku není plně svéprávná, nehledě k tomu, že plná moc není ani podepsána zmocnitelem. Dne 13. 11. 2014 odeslal žalobce přípis, v němž z opatrnosti žalovaného žádá, aby odpor byl uznán jako úkon učiněný jeho zástupcem, a k přípisu přiložil originál plné moci opatřený jeho podpisem. Dne 19. 11. 2014 mu však bylo doručeno oznámení o nabytí právní moci příkazu, na něž reagovala zmocněnkyně podáním ze dne 24. 11. 2014, v němž uvedla, že oznámení vnímá jako výzvu k odstranění vady podání a proto k podání přikládá písemný souhlas svého zákonného zástupce s podáním odporu. Na to žalovaný reagoval sdělením ze dne 16. 12. 2014, že ani souhlas zákonného zástupce nic nemění na tom, že ji nepovažuje za účastníka řízení. Konečně sdělením ze dne 27. 5. 2015 krajský úřad žalobci sdělil, že jeho žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti nevyhověl, protože žalovaný zcela správně považoval právní úkony K. Z. s přihlédnutím k ustanovením § 29 odst. 1 správního řádu a § 15 odst. 2 a § 581 občanského zákoníku za neplatné a příkaz již nabyt právní moci. Pokud jde o odstraňování vad podání, žalovaný jej k tomu v žádném případě nevyzýval, a nebylo ani důvodu jej vyzývat k volbě jiného zástupce, neboť zastoupení na základě plné moci představuje fakultativní formu zastoupení a záleží plně na účastníku řízení.

Podaná žaloba je včasná a má předepsané náležitosti. Žalobce také vyčerpal prostředky, jež se mu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nabízely ve správním řízení. Soud se proto žalobou zabýval věcně a dospěl k závěru, že je důvodná.

Podle § 87 odst. 1, 4 a 5 přestupkového zákona, není-li pochybnosti o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil a nebyla-li věc vyřízena v blokovém řízení, může správní orgán bez dalšího řízení vydat příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty (§ 13 odst. 2). Obviněný z přestupku může proti příkazu podat do 15 dnů ode dne jeho doručení odpor správnímu orgánu, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení. Obviněnému z přestupku nelze uložit jiný druh sankce, s výjimkou napomenutí, nebo vyšší výměru sankce, než byly uvedeny v příkaze. Příkaz, proti kterému nebyl včas podán odpor, má účinky pravomocného rozhodnutí.

Podle § 74 odst. 1 věty první přestupkového zákona koná o přestupku správní orgán v prvním stupni ústní jednání.

Podle § 51 přestupkového zákona, není-li v tomto nebo jiném zákoně stanoveno jinak, vztahují se na řízení o přestupcích obecné předpisy o správním řízení.

Podle § 71 odst. 3 správního řádu, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba

a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvláště složitý případ,

b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

Podle § 37 odst. 3 správního řádu, nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Podle § 33 odst. 1 správního řádu si může účastník zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.

Podle § 29 správního řádu je každý způsobilý činit v řízení úkony samostatně (dále jen "procesní způsobilost") v tom rozsahu, v jakém mu zákon přiznává svéprávnost. Ustanovení § 28 se použije obdobně (odst. 1). Osoby omezené ve svéprávnosti nemají procesní způsobilost v rozsahu tohoto omezení (odst. 2).

Podle § 28 správního řádu bude za účastníka v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno, a ostatní účastníci se o něm vyrozumí. Postup podle předchozí věty nebrání dalšímu projednávání a rozhodnutí věci (odst. 1). Jestliže osoba, o níž bylo usnesením rozhodnuto, že není účastníkem, podala proti tomuto usnesení odvolání, jemuž bylo vyhověno, a mezitím zmeškala úkon, který by jako účastník mohla učinit, je oprávněna tento úkon učinit do 15 dnů od oznámení rozhodnutí o odvolání; ustanovení § 41 odst. 6 věty druhé platí obdobně (odst. 2).

Podle § 34 odst. 4 správního řádu může správní orgán uznat úkony učiněné ve prospěch účastníka jinou osobou než zástupcem za úkony učiněné zástupcem, jestliže o to

účastník požádá a nemůže-li vzniknout újma jinému účastníkovi. O uznání úkonů rozhoduje správní orgán usnesením; nevyhoví-li podatel, oznamuje usnesení pouze jemu.

Podle § 30 odst. 1 občanského zákoníku se plně svéprávným člověk stává zletilostí. Zletilosti se nabývá dovršením osmnáctého roku věku.

Podle § 31 občanského zákoníku se má za to, že každý nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti, je způsobilý k právním jednáním co do povahy přiměřeným rozumové a volní vyspělosti nezletilých jeho věku.

Protože vydání příkazu je prvním úkonem v přestupkovém řízení, jež je zahajováno (až na výjimky, které na tuto věc nedopadají) z moci úřední, přestupkové řízení bylo zahájeno, avšak současně i ukončeno vydáním rozhodnutí v den vydání příkazu, tj. dne 14. 10. 2014. V případě, že by odpor byl považován za řádně podaný oprávněnou osobou, byl by ve smyslu § 87 odst. 4 přestupkového zákona ke dni jeho podání (29. 10. 2014) příkaz zrušen a počala by běžet nová lhůta pro vydání rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že podle § 74 přestupkového zákona je třeba v přestupkovém řízení nařídit ústní jednání, rozhodnutí ve věci mělo být vydáno (po uplynutí lhůty 60 dnů) nejpozději v pondělí dne 29. 12. 2014. Z tohoto hlediska by musela být žaloba důvodná. Pro posouzení věci samé je tedy rozhodující, zda příkaz nabyl právní moci, nebo došlo k jeho zrušení podáním odporu.

Odpověď na tuto otázku již plyne z aktuální judikatury NSS, na niž lze v detailech odkázat. V rozsudku NSS ze dne 27. 11. 2014, č. j. 10 As 203/2014-48, bylo v odst. 15 až 22 vysvětleno, že ve smyslu § 33 odst. 1 správního řádu dostačuje předložení písemné plné moci v prosté kopii, přičemž shodné účinky má i doručení nekonvertované písemnosti (skenu plné moci) prostřednictvím datové schránky zmocněnce. Totéž lze podle zdejšího soudu nepochybně vztáhnout i na sken plné moci zaslaný emailem podepsaným zmocněncem elektronicky podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů. Výjimkou je pouze případ, kdy správní orgán pojme důvodné pochybnosti o (např. pravosti či aktuálnosti) plné moci předkládané pouze v kopii. V takovém případě může správní orgán vyzvat k předložení originálu či ověřené kopie plné moci (popř. jejich konvertovaného elektronického ekvivalentu). Takovou výzvu přitom adresuje tvrzenému zmocněnci a nikoliv zmocniteli (viz rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32, odst. 40-41). Je to totiž zmocněnec, kdo je z povahy věci povinen v situaci, kdy má jednat s účinky pro jiného, prokázat plnou mocí své oprávnění zmocnitele zastupovat. Ostatně zmocnitel již z principu nemá doklad o zastoupení (plnou moc) u sebe, neboť jej právě za účelem prokázání zástupčího oprávnění vydal zmocněnci. Požadavek na předložení plné moci tak musí již z povahy věci směřovat k osobě, která o sobě tvrdí, že je zmocněncem účastníka řízení (a měla by tak být potřebnou plnou mocí podepsanou účastníkem vybavena), a nikoliv k účastníkovi řízení, u něž se plná moc nenachází.

Není-li plná moc předložena vůbec – čemuž je plně rovnocenný postup původní zmocněnkyně žalobce, která doložila pouze nepodepsaný formulář plné moci, tedy listinu, v níž v důsledku chybějícího podpisu zcela absentuje projev vůle žalobce – je třeba na podání osoby, jež své zmocnění nedoložila, nahlížet jako na podání někoho, kdo není účastníkem řízení. Takové podání tedy nemá žádné procesní účinky, to však pouze za určitých podmínek: Takovému závěru totiž nezbytně musí předcházet splnění povinnosti stanovené správnímu orgánu ustanovením § 37 odst. 3 správního řádu, tj. řádná výzva adresovaná podateli (osobě, jež se prezentuje jako zmocněnec žalobce), aby odstranil vadu podání spočívající v chybějící

plné moci tím, že plnou moc (tj. odpovídající listinu obsahující podpis žalobce, resp. elektronický dokument s připojeným uznávaným elektronickým podpisem žalobce) v přiměřené lhůtě stanovené ve výzvě předloží, popř. zajistí, že se žalobce ke správnímu orgánu v této lhůtě osobně dostaví a udělí zmocněnci plnou moc do protokolu. Současně by ve výzvě měl být zmocněnec poučen, že v případě, že jí nebude vyhověno, nebude správní orgán k podání (odporu) přihlížet.

Na tom nic nemění ani skutečnost, že jako zmocněnec vystupuje osoba nezletilá. Soud se zde ztotožňuje se závěry žalobcem citovaného rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 9. 2015, č. j. 29 A 54/2015-35. Postup žalovaného odporuje pravidlu stanovenému v ustanovení § 29 odst. 2 správního řádu, které *argumentem a contrario* předpokládá, že ve správním řízení mohou samostatně vystupovat i osoby, které nejsou zcela svéprávné, a to v rozsahu, v němž ve svéprávnosti omezeny nejsou. Přitom je v případě nezletilých rozhodující podle § 31 občanského zákoníku rozumová a volní vyspělost nezletilých daného věku (tedy obvyklá – typová úroveň těchto schopností v případě nezletilých určitého věku). S ohledem na věk zvolené zástupkyně, která byla již téměř plnoletá, zde dle všeho nebylo důvodu, aby ji žalovaný odmítal jako zmocněnce. I kdyby ji žalovaný nepovažoval za procesně způsobilou v rozsahu nezbytném pro řádný výkon zastoupení (např. jestliže by mu bylo známo, že nedosahuje obvyklé úrovně rozumové a volní vyspělosti odpovídající jejímu věku a tudíž by bylo možné ve smyslu § 445 občanského zákoníku její úkony dodatečně zpochybnit, nebo jestliže by s ohledem na její věk měl žalovaný oprávněné pochyby o její dostačující typové rozumové a volní vyspělosti pro samostatné činění úkonů v předmětném správním řízení), bylo by jeho povinností postupovat obdobně podle § 28 odst. 1 správního řádu a vydat usnesení, jímž by vyslovil, že zvolený zmocněnec nemá potřebnou procesní způsobilost pro zastupování žalobce. V souvislosti s tím by měl žalovaný umožnit žalobci ve stanovené lhůtě si zvolit jiného zmocněnce, a teprve po marném uplynutí lhůty by mohl jednat se žalobcem přímo. Povinnost správního orgánu umožnit účastníkovi odstranit vady podání stanovená v § 37 odst. 3 správního řádu totiž není omezena pouze na obligatorní postupy účastníka; ostatně i samotné podání odporu je postupem fakultativním.

Odlišný postup by bylo možné aplikovat pouze výjimečně, pokud by z okolností případu vyplývalo a žalovaný by byl schopen doložit (např. s ohledem na opakovanost takového postupu v téže věci, jeho pravidelné používání i v dalších obdobných případech nebo zjevnou bezúčelnost z hlediska řádného průběhu řízení), že podání odporu takovým zmocněncem je zneužitím práva, jehož jediným a skutečným cílem je zmaření včasného ukončení správního řízení a zánik přestupkové odpovědnosti žalobce. K úkonu, který směřuje ke zneužití práva, se totiž nepřihlíží a hledí se na něj, jako by jej zde nebylo (k obecné právní zásadě zneužití práva srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 12. 2009, č. j. 8 Afs 56/2007-479, publikovaný pod č. 2295/2011 Sb. NSS; analogicky v procesních poměrech občanského řízení soudního pak např. závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2015, sp. zn. IV. ÚS 3216/14, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 10. 2012, sp. zn. 21 Nd 299/2012). I za takové situace by však nebylo možné se vyhnout rozhodování o žádosti žalobce podle § 34 odst. 4 správního řádu o uznání úkonu učiněného takovým zmocněncem za úkon žalobce s účinky zrušení příkazu.

V tomto případě žalovaný zmocněnkyni žádnou výzvu k předložení podepsané plné moci neadresoval (její tvrzení, že ji předloží až u ústního jednání, jej v možnosti požadovat její předložení v kratší lhůtě neomezuje), ani usnesením nerozhodl o tom, že zmocněná osoba

není procesně způsobilá k zastoupení žalobce a nestanovil žalobci lhůtu pro volbu jiného zmocněnce a v té souvislosti ani nerozhodl o žádosti žalobce o uznání odporu podaného zmocněnou osobou za jeho osobní úkon. Od podání odporu na poštu dne 29. 10. 2014 tedy po celou dobu trvala nejistota, zda byl či nebyl odpor podán oprávněnou osobou – nejdříve z důvodu, že nebylo jisté, zda Klára Zemanová skutečně jedná v zastoupení žalobce, a posléze po doplnění plné moci z důvodu, že nebylo rozhodnuto, zda tento úkon lze uznat za úkon samotného žalobce, popř. zda Klára Zemanová má dostatečnou procesní způsobilost pro zastoupení žalobce.

Příkaz tak v žádném případě nemohl nabýt právní moci, neboť nebylo najisto postaveno, zda proti němu byl uplatněn (jinak evidentně včasný) opravný prostředek, který má ze zákona za následek zánik příkazu. Vzhledem k tomu, že plná moc byla dodatečně v originále předložena a že soud nemá pochyb, že k takto jednoduchému úkonu, jako je podání odporu, měla zmocněnkyně s ohledem na obvyklou rozumovou a volní vyspělost nezletilých ve věku blížícím se 18 let dostatečnou procesní způsobilost (o případné individuální nedostatečnosti zmocněnkyně soud nemá žádnou informaci), má soud za to, že od okamžiku předložení originálu podepsané plné moci žalovaným, tj. ode dne 14. 11. 2014 (kdy zmocněnkyně současně nabyla i zletilosti) již mělo být žalovanému jasné, že odpor byl podán jménem žalobce a vedl ke zrušení příkazu. V tomto směru je nedůvodná i jeho námitka, že odpor byl podepsán jménem zmocněnkyně – z jeho textu je naprosto evidentní, že odpor je podáván v zastoupení žalobce a úkon prováděný v zastoupení vždy podepisuje jen zástupce.

Od uvedeného data tedy žalovanému započala běžet 60denní lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci, protože příkaz byl uvedeného dne se zpětnými účinky podáním odporu zrušen. Ve věci tak mělo být rozhodnuto nejpozději dne 13. 1. 2015. Protože ani k dnešnímu dni dosud rozhodnuto nebylo, je žalovaný nečinný. Soud proto žalobě vyhověl. Vzhledem k povinnosti správního orgánu v přestupkových věcech nařizovat ústní jednání soud nepovažoval za dostačující uložení povinnosti správnímu orgánu rozhodnout ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, tak jak navrhoval žalobce. Za odpovídající soud považoval lhůtu 45 dnů, která by měla žalovanému umožnit řádné pojednání věci.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 8 s. ř. s. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, soud náhradu nákladů řízení v souladu se svou ustálenou judikaturou nepřiznal, a to z důvodu, že zasílání nevyplněného formuláře plné moci představuje z jeho strany případ sofistikované procesní obstrukce, jejímž účelem je dosažení zániku přestupkové odpovědnosti v důsledku uplynutí prekluzivní lhůty podle § 20 přestupkového zákona. Uvedené vyplývá jak ze skutkových okolností řešených v rozsudcích NSS ze dne 27. 11. 2014, č. j. 10 As 203/2014-48, ze dne 31. 10. 2014, č. j. 8 As 119/2014-34, ze dne 3. 7. 2014, č. j. 9 As 162/2014-31, ze dne 7. 8. 2014, č. j. 10 As 151/2014-33 nebo ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014-26, kde variací tohoto postupu bylo následně využíváno ke zpochybnění existence plné moci (na rozdíl od nynější věci a řady jiných, u zdejšího soudu vedených např. pod sp. zn. 46 A 90/2015, 48 A 56/2015 či 46 A 33/2015, kdy je naopak plná moc dokládána jako existující). Procesní strategii zvolených zástupců žalobce spojených s družstvem Motoristická vzájemná pojišťovna a její zneužívající povahu soud hodnotí jako okolnost zvláštního zřetele hodnou, která odůvodňuje nepřiznání náhrady nákladů řízení. K argumentům žalobce pak soud jen dodává, že soud za sofistikovanou procesní obstrukci nepovažoval a nepovažuje v daných věcech činnost správních orgánů a s tím spojené tvrzení žalobce je tedy vykonstruované na nepravdivém předpokladu.

Společným elementem této věci s věcmi ostatními je přitom užívání nepodepsaného formuláře plné moci, kterou jsou zástupci žalobce připraveni podle okolností buď zpochybnit, nebo naopak potvrdit jako skutečnou a odpovídající vůli žalobce, v tomto případě navíc dále zkomplikované o „zvolení“ nezletilé zmocněnkyně („shodou okolností“ dle všeho stejně jako např. v již zmiňovaném rozsudku Krajského soudu v Brně). Tyto postupy nijak nepředurčují oprávněnost žaloby jako takové, jíž soud vyhověl. Mají však dopad do úvahy o tom, zda je v takové situaci spravedlivé zatížit správní orgán povinností náhrady nákladů soudního řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. ledna 2016

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková